SVENSK FÖRFATTNINGSSAMLING

1970 · Nr 741—748 Utkom från trycket den 21 dec. 1970

Nr 741

Lag

om statlig lönegaranti vid konkurs;

given Stockholms slott den 11 december 1970.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen[1], funnit gott förordna som följer.

1 §

För betalning av arbetstagares fordran hos arbetsgivare som försatts i konkurs svarar staten enligt denna lag.

Vad som sägs om arbetstagare gäller även sådan anhörig till arbetstagare som med anledning av arbetstagarens anställning har pensionsfordran hos konkursgäldenären.

2 §

Betalning enligt garantin utgår för lönefordran som har förmånsrätt enligt 17 kap. 4 § handelsbalken och för pensionsfordran som har förmånsrätt enligt 17 kap. 4 eller 6 a § samma balk. Med lönefordran jämställes fordran på skadestånd som avses i 17 kap. 4 § handelsbalken.

Har arbetstagare på grund av fordran som avses i första stycket ansökt om gäldenärens försättande i konkurs, utgår betalning även för kostnaden härför och, om konkursen avskrivits enligt 185 § konkurslagen (1921: 225), för kostnad som arbetstagaren ålagts att utge enligt 188 § samma lag.

Betalning enligt garantin utgår för varje arbetstagare med sammanlagt högst ett belopp som motsvarar tre gånger det vid tiden för konkursbeslutet gällande basbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

3 §

Betalning enligt garantin utgår endast för fordran som bevakats i konkursen eller, i fall som avses i 7 §, blir känd för myndighet som där sägs inom ett år från det att konkursen avskrevs. Har arbetsgivaren tidigare varit försatt i konkurs, utgår icke betalning för fordran som gjorts eller kunnat göras gällande i den konkursen.

4 §

Från belopp som avses i 2 § avräknas vad arbetstagaren får lyfta enligt 143 § konkurslagen (1921: 225).

5 §

Garantibelopp betalas av myndighet som Konungen bestämmer. Härvid verkställes skatteavdrag samt avdrag med belopp som skall innehållas på

[1] Prop. 1970: 201, 1LU 79, rskr 450.

grund av beslut om införsel eller utmätning i lön.

Garantibelopp får ej betalas förrän beslutet om konkurs vunnit laga kraft och ej heller förrän arbetstagarens fordran har förfallit till betalning. Garantibelopp som avser fordran på lön för uppsägningstid får betalas efter hand under uppsägningstiden. Åberopas motfordran hos arbetstagaren, får garantibelopp, som motsvarar sådan del av motfordringen med vilken kvittning kan ske enligt lagen (1970: 215) om arbetsgivares kvittningsrätt, betalas först om det utrönes att motfordringen icke föreligger.

6 §

När bevakad fordran som omfattas av garantin lämnats utan anmärkning i konkursen eller senare blivit utdelningsgill, skall konkursförvaltaren utan dröjsmål underrätta myndighet som avses i 5 § om fordringen.

7 §

Handlägges konkurs enligt 185 § konkurslagen (1921: 225) och finnes anledning antaga att fordran, som omfattas av garantin, kan göras gällande, skall konkursdomaren genast sända underrättelse därom till kronofogdemyndigheten i den ort som avses i 7 § första stycket samma lag. Sedan tid för gäldenärens edgång har bestämts, skall myndigheten underrättas därom. Myndigheten har behörighet som borgenär, även om staten icke innehar fordran hos gäldenären.

Första stycket gäller i tillämpliga delar, när konkursdomaren mottagit anmälan som avses i 186 § konkurslagen (1921: 225) utan att underrättelse som avses i 6 § lämnats dessförinnan.

8 §

Det åligger kronofogdemyndighet som får underrättelse enligt 7 § att skyndsamt pröva i vad mån betalning enligt garantin skall utgå för fordran i konkursen. Detta gäller även när fordran i konkursen på annat sätt blir känd för myndigheten.

Kronofogdemyndigheten skall utan dröjsmål underrätta den i 5 § avsedda myndigheten angående fordran som vid prövning enligt första stycket funnits vara betalningsgrundande.

9 §

Bestrider arbetsgivaren att arbetstagaren har fordran och framgår ej vid kronofogdemyndighetens prövning enligt 8 § att fordringen föreligger, skall myndigheten hänvisa arbetstagaren att inom en månad väcka talan mot arbetsgivaren, vid äventyr att arbetstagaren förlorar sin rätt till betalning enligt garantin. Om arbetsgivaren bestrider en del av fordringen, har vad som nu sagts motsvarande tillämpning på den delen.

Finner kronofogdemyndighet i annat fall än som avses i första stycket att arbetstagarens fordran icke omfattas av garantin, får arbetstagaren föra talan mot beslutet genom besvär. I fråga om sådan besvärstalan har bestämmelserna i utsökningslagen (1877: 31 s. 1) om klagan över utmätning i allmänhet motsvarande tillämpning. Mot hovrätts beslut får dock talan icke föras.

10 §

I fråga om utbetalat garantibelopp inträder staten i arbetstagarens rätt mot konkursgäldenären. Utdelning i konkursen för arbetstagarens fordringar som avses i 2 § tillfaller staten intill detta belopp.

11 §

Överlåtes fordran, har förvärvaren rätt till garantibelopp enligt denna lag endast om förvärvet skett sedan konkursbeslutet meddelats och för-

värvaren är arbetstagarorganisation i vilken överlåtaren är medlem eller fond i vars förvaltning organisationen deltar.

12 §

Har någon genom oriktiga uppgifter eller på annat sätt förorsakat att betalning enligt denna lag utgått obehörigen eller med för högt belopp, eller har någon i annat fall obehörigen eller med för högt belopp uppburit ersättning och har han skäligen bort inse detta, skall återbetalning ske av vad som betalats för mycket. Föreligger särskilda skäl, får återbetalningsskyldighet efterges helt eller delvis.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971 men tillämpas ej beträffande fordran som gjorts eller kunnat göras gällande i konkurs, i vilken beslut om egendomsavträde meddelats före nämnda dag.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 11 december 1970.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Inrikesdepartementet) ERIC HOLMQVIST
